

Sotsji: met de kennis van nu

↑ KOEN BREEDVELD

Moeten we Sotsji boycotten? Eerlijk gezegd weet ik het niet. In die twijfel sta ik niet alleen. Uit een poll van het Mulier Instituut blijkt dat 31 procent van de Nederlanders voor een boycot is, evenveel als er tegenstanders zijn. Een nog groter deel (38%) geeft aan het niet te weten.

Het is ook verwarrend. Bij de WK atletiek, vorig jaar augustus in Moskou, hoorde je niemand over een boycot. En heeft de politiek het dan zo mis, dat we met dit land wel uitgebreid onze handelsbetrekkingen vieren?

Homoacceptatie is in de Russische geschiedenis altijd een beladen thema geweest. Dat was het ook in 1980, toen de Olympische Spelen in Moskou plaatsvonden (en door de Verenigde Staten geboycot werden vanwege 'Afghanistan'). Het artikel dat homoseksualiteit strafbaar stelde, dateert uit 1934, en werd pas in 1993 door Jeltsin afgeschaft. Aan de Russische homofobische praktijk van alledag zal het weinig hebben veranderd, getuige de vorig jaar door de Doema weer aangenomen 'antihomowet'.

De honger naar goud is groter dan de vrees voor humanitair leed

De laatste echte sportboycot dateert van 1984 (Los Angeles). Op zich is dat bijzonder. Sport en politiek zijn altijd nauw verknoopt geweest, en aan oorlogen en politieke brandhaarden heeft het de afgelopen dertig jaar niet ontbroken. Ofwel de sport heeft zich in rustiger vaarwater gemanoeuvreed, ofwel de mondiale politiek is dusdanig veranderd dat sport als een podium zich daar minder voor leent.

Boycotten kwam voor het eerst weer aan de orde bij de Spelen van 2008, in China. Voor- en tegenstanders kwamen er toen ook niet uit. Er valt evenveel voor een boycot te zeggen als ertegen. Een boycot suggereert stellingname, niet boycotten biedt gelegenheid tot dialoog. Hadden we Sotsji moeten boycotten? Het is aan eenieder om daarin zijneigen afweziging te maken. Wil ik hier deel van uitmaken? Verwacht mag worden dat Nederlanders straks massaal voor de buis zullen plaatsnemen. De honger naar goud is groter dan de vrees voor humanitair leed. Uw columnist is daar geen uitzondering op. Voel ik me hier *happy* bij? Met de kennis van nu gok ik erop dat ik later nooit zal hoeven te verklaren: "*Ich habe es nicht gewusst.*" Hm.

Koen Breedveld
Directeur Mulier Instituut